

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาประยุกต์ใช้เทคนิค โคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรกชันกับ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของแต่ละประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ โดยข้อมูลที่ได้นำมาใช้จะพิจารณาตั้งแต่ในช่วงที่ประเทศไทยได้ เปลี่ยนมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Float Exchange Rate) คือ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 พบว่าตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการศึกษา มีลักษณะเป็น non-stationary ดังนั้นหากทำการประมาณค่าโดยใช้เทคนิคแบบดั้งเดิม อาจก่อให้เกิด ความสัมพันธ์ไม่แท้จริง (spurious relationship) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้ และจากการศึกษา ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยน โดยแบ่งผลการศึกษากออกเป็น 6 กรณี ได้แก่ บาทต่อ ดอลลาร์สหรัฐฯ เยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ วอนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ริงกิตต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ฟิลิปปินส์เปโซต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดอลลาร์สิงคโปร์ต่อดอลลาร์สหรัฐฯ พบว่าในระยะยาวแล้ว ตัวแปรภาคเศรษฐกิจจริง (real sector) อันประกอบด้วย ปริมาณเงินตามความหมายแคบโดยเปรียบเทียบ ($m1$) รายได้ประชาชาติที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบ (y) ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศ และต่างประเทศ (i) และดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคโดยเปรียบเทียบ (p) ต่างมีความสัมพันธ์กับอัตรา แลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในกรณีบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ วอน ต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดอลลาร์สิงคโปร์ต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคเป็นปัจจัย หลักที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ในทุกกรณียังพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนยังมีความ สัมพันธ์ในระยะสั้นกับปริมาณเงินโดยเปรียบเทียบ รายได้ประชาชาติที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศ และดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค กล่าวคือ หาก อัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเบี่ยงเบนออกไปจากดุลยภาพในระยะยาว อันเนื่องมาจากเกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรในระยะสั้น ก็จะมีกลไกการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้เข้าสู่ภาวะดุลยภาพในระยะ ยาว โดยส่วนที่เบี่ยงเบนออกไปนั้นจะมีค่าลดลงเรื่อย ๆ ในแต่ละช่วงเวลา

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาซึ่งพบว่า ในประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่อนข้างมาก คือ ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคโดยเปรียบเทียบ ดังนั้นการใช้นโยบายใด ๆ ของภาครัฐ เพื่อต้องการที่จะให้เกิดผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนหรือการแทรกแซงอัตราแลกเปลี่ยน จึงควรที่จะกระทำผ่านปัจจัยราคาสินค้าผู้บริโภคดีังกล่าว ซึ่งจะก่อให้เกิดผลมากที่สุด รวมถึงการดำเนินนโยบายใด ๆ ก็ตามประเทศเหล่านี้สามารถที่จะร่วมมือและดำเนินนโยบายไปในแนวทางเดียวกันได้ ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นภายในภูมิภาค

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคโคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันในการทดสอบ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความสัมพันธ์ไม่แท้จริง (spurious relationship) ของตัวแปร โดยวิธีการของ Johansen และ Juselius ซึ่งวิธีการของ Johansen และ Juselius นั้นยังมีข้อจำกัดอยู่บ้าง กล่าวคือ ผลการประมาณค่าจะแปรเปลี่ยนไปตามจำนวน lag ที่ใช้ ซึ่งผลที่ได้อาจจะไม่ใช่ผลการประมาณค่าที่ดีที่สุดและถูกต้องที่สุดก็เป็นได้ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเทคนิคโคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันโดยวิธีการของ Johansen และ Juselius กับวิธีการอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ทราบผลได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น